

kan drage nogen absolut Slutning, men da nu imidlertid alle Parter ere enige om, at man skal gaa den Vej, der her er foreslaaet, altsaa i Virkeligheden bygge paa Regeringsforslaget, er det for saa vidt uden praktisk Betydning ved denne Lejlighed.

Jeg kan for mit Vedkommende kun bringe den højtærede Minister en varm Tak — jeg er vis paa, at den deles af alle Fiskerilejets Beboere — for den Alvor, hvormed han har fremmet denne Sag og overvundet de finansielle Betænkeligheder, som man saa godt kan forstaa stille sig frem for en Minister i en saadan Sag. Men da der staar Interesser af højst forskellig Natur paa Spil, og hele Fiskerilejets Ve og Vel er afhængigt af denne Sags Gennemførelse, er det meget glædeligt, at man fra alle Sider, først fra den ærede Ministers og saa fra Finansudvalgets Side, er bleven enig om, at der skal og bør gøres noget. Udvalget er ganske vist kun gaaet med til Halvdelen af Forslaget, og der er kommet noget ubestemt over det, især da det ikke er en kommunal eller lokal Baadehavn, men skulde være en Statshavn. Den vilde ogsaa være for stor til at være en kommunal Havn, og jeg haaber ikke, man maa komme dertil, at man vil overdrage en saadan Havn til Kommunen. Dertil er den for stor, og der er knyttet for mange forskelligartede Interesser til den, til at dette kunde være heldigt. Det skulde jo være en Statshavn, men det bliver jo kun en „Statsmole“, en Bro, en Mole — et ganske aparte Aktiv, som ligger der. Men som den ærede Ordfører sagde: Man maa sandsynligvis en Gang i Tiden tage Bestemmelse om, hvad der yderligere skal gøres, og saa glæder det mig, at den ærede Ordfører har samme Opfattelse som jeg, at der næppe bliver andet at gøre end at gaa videre paa Grundlag af Regeringens Plan, saa at det bliver en Statshavn, i hvilken Regeringen opkræver Indtægterne samtidig med, at den holder Havnen vedlige. Det er fuldstændig rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det er et Led i Regeringens Plan, som man heldigvis ikke har forandret noget ved, saaledes at man kan komme tilbage dertil. Skulde det, mod al Forventning, virkelig vise sig, at man kan nøjes med det, der her er foreslaaet, og at det er brugbart i enhver Henseende, saa har Udvalget gjort en god Gerning ved at spare saa betydelige Beløb. Men indtil videre mente jo den ærede Ordfører selv, at der er en Del Tvivl derom, og jeg for mit Vedkommende har ganske vist ogsaa stor Tvivl. Derimod

er jeg overbevist om, at naar det viser sig at være ubrugeligt, og at der lægger sig for store Tang- og Sandmasser mod Øst, hvor ingen Mole er, og spærrer Adgangen til den nuværende Havn, saaledes at man uafsladelig maa gøre Brug af „Sandormen“, vil man dog komme til den Erkendelse, at det ikke gaar an at have en saadan Stopper, der maaske forhindrer Sandvandringen fra den ene Side, men etablerer en Sand- og Tangvandring fra den anden Side lige i Munden af Havnen, saa at ingen kan komme ud og ind, og at Staten med altfor store Bekostninger skal holde den aaben. Det er imidlertid ikke noget, som deler Udvalget. Udvalget er enigt, saaledes som ogsaa jeg er det, om, at dette Forsøg bør gøres, og denne Mole bygges snarest muligt. Jeg skal blot gøre en Bemærkning endnu om den projekterede Øhavn ved Gilleleje. Den ærede Ordfører ytrede, at den var projekteret til 300,000 Kr. og skulde være endogsaa over 2 Tdr. Land stor, men at hele Befolkningen var enig om ikke at ønske en Øhavn. Det er i hvert Tilfælde min bestemte Mening, at dette Overslag paa ingen Maade vilde have kunnet staa sig. Det ønsker jeg blot at udtale. Og skulde den have været bygget paa 16 Fod Vand med et Fladeindhold af 2 $\frac{1}{2}$ Td. Land og den fornødne Forhavn osv., saa kan jeg ikke tro, at de Beregninger, der ere lagte til Grund, have været tilstrækkelige. I hvert Fald, skulde den være bygget med samme Styrke som den projekterede Regeringshavn, maatte den være bleven meget dyr, men det er Bemærkninger, som ere mere eller mindre ligegyldige. I Realiteten ere vi enige, og jeg tillader mig, som sagt, at takke saavel den højtærede Minister som det ærede Finansudvalg for det Resultat, vi ere naaede til.

C. Rasmussen: Ved denne Sags første Behandling havde jeg Lejlighed til at anmode Finansudvalget om at komme Fiskerne i Gilleleje til Hjælp med en forsvarelig Ordning af deres Havneforhold. Det glædede mig derfor, at der allerede nu foreligger en Plan, der, om den end ikke fuldt ud tilfredsstillende Fiskerne, saa dog vistnok maa siges at afhjælpe de værste Ulemper ved de nuværende Forhold. Man er ganske vist gaaet bort fra Regeringens Forslag, for saa vidt man kun vil fuldføre Halvdelen af det, men jeg skal dog indrømme ligesom det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), og ligesom det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, at efter